

Boros Imre: Uniós választás és manipuláció

2019 május 31. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Figyelmeztetés a Gyurcsány-osztag felemelkedése!

Az európai történelem korábbi korszakaiban az országok szuverenitását az uralkodók testesítették meg.

?k döntöttek az irányításuk alá tartozó népek sorskérdéseiben. Akaratuktól függ?en és az alulról jöv? nyomás miatt esetileg vagy rendszeresen döntéseikben figyelembe vették más, befolyásolásra képes csoportok véleményét is. A monarchiák megdöntése után a szuverenitás fogalma és gyakorlása is alapvet?en megváltozott. Megjelent a népszuverenitás, kialakult a gyakorlásának módszertana, noha ez országonként és id?szakonként jelent?s eltéréseket mutat(ott). A népszuverenitás vegytiszta megjelenési formája, ha az eldöntend? kérdésekben a népet megkérdezik, és a válaszoktól függ?en d?lnek el az ügyek. Az ilyen szuverenitásgyakorlás id?igényes, és ha nem kötelez? a részvétel, nem is hatékony.

Az azonban biztos, hogy az egyszemélyi szuverenitáson alapuló rendszerek megdöntéséhez komoly anyagi forrásokra volt szükség. A pénzurak (Fuggerek, Mediciek) korábban ültettek trónra uralkodókat, és ugyanígy meg is fosztották is ?ket címeikt?l, ha zavarta ?ket, hogy a nekik tetsz? dolgokban a szuverén uralkodók akadályokat gördíthetnek eléjük, és az akadályok elhárítása egyre többe kerül. A köztársaságot – modern formában – a világ egyes országainak forradalmak hozták el, és a résztvev?k nem riadtak vissza az er?szaktól sem, amelynek során a régi, egyszemélyes szuverenitás védelmez?it, ha kellett, tömegesen likvidálták (1789 Franciaország, 1917 Oroszország). A baloldali történetírás az ilyen események kezdeményez?jeként nemes egyszer?séggel általában a népet jelöli meg, amely „fellázadt” a zsarnokság ellen.

Az egyszemélyes szuverenitás megdönt?i eddig két történelmi modellt alkalmaztak. A tartósabbnak a deklarált népszuverenitáson alapuló polgári demokráciák bizonyultak, a nép egy kiválasztott rétegét (munkásosztály) a diktatúrájukhoz hivatkozásul felhasználó rezsimek jórészt elbuktak. A polgári demokráciákban a népszavazáson alapuló szuverenitás gyakorlása jórészt háttérbe szorult. Helyette a képviseleti demokráciát állították, rotációs rendszerrel, amelyben a szuverenitással rendelkez? népnek id?r?l id?re lehet?sége van képvisel?i leváltására.

Az egyszemélyes szuverenitást a történelem szemétdombjára helyez?k olyan rendszer létrehozását szorgalmazták, ahol a valós hatalomgyakorlás közvetetten, a szuverén nép által választott képvisel?kön keresztül m?ködik. A valós hatalomgyakorlókra az a feladat hárul, hogy a szuverén nép mindig az ? érdekeiknek megfelel?en döntsön a választásokon. Az elmúlt több mint két évszázad tapasztalata azt mutatja, hogy ez jórészt sikerül. A balsikerek többnyire akkor következnek be, amikor vagy nagyon mélyre süllyed a nép létnívója, és/vagy a „kívánatostól” eltér? nézetek is lábra kapnak, és ezek élére karizmatikus (esetleg fanatikus) vezet?k állnak.

Röviden szólva a valóságos hatalom mindig igyekszik a szuverén nép döntését a saját szájíze szerint manipulálni. Különösen így van ez egy olyan helyzetben, mint a mai Európai Unió, ahol az alapvet? európai gondolat, a nemzetek együttm?köd? Európája és az Európa országait egy birodalomba összegyúrni akarók jó néhány éve már nyíltan ellenfelekké váltak. Régen elmúlt az az id?, amikor egyik vagy másik érdekcsoportot azonosítani lehetne az Európai Parlamentben m?köd? politikai csoportokkal, frakciókkal. Csupán annyi mondható el, hogy a hagyományos politikai baloldal pártjai zömében birodalomépít?k, de b?ven fellelhet?k ilyen elemek a hagyományosnak mondott jobboldalon is. Mára az ismeretlenség homályából és a folytonos tagadásból kirajzolódnak azok a kontúrok is, ahogy a birodalomépít?k építkeznek. Az építkezés különféle (manipulatív) területeinek puszta említését még egy évtizede is közéleti „b?nnek” tekintették, az ilyen „igék” hirdet?i nézeteik elhallgatására számíthattak, nem is beszélve közéleti és esetenként egzisztenciális kirekesztettségükr?l.

Éppen a hétvégi EP-választás a bizonyíték arra, hogy a birodalomépít?k miként manipulálnak a saját érdekükben. A mondást, hogy a voksolásnak eddig csekély jelent?sége volt a mindennapjaink szempontjából, ma meg nagyobb, érdemes úgy megfogalmazni, hogy ma igazi jelent?sége van (volt). Ezt a birodalomépít?k is tudják, ezért voltak kénytelenek id?nként kilépni a homályból és megmutatni magukat. És ezzel manipulatív tevékenységük is – hiába igyekeztek minden eszközzel eltitkolni – legalább részben láthatóvá vált, amit események sora bizonyít.

Frontális támadást indítottak a jobbközép és jobboldali pártok tartós együttm?ködése ellen. Az ilyen modellel másodszor is próbálkozó Ausztria politikai rendszerét évek szívós munkájával és tetemes pénzzel el?készített merénylettel felrobbantották. Ez a birodalomépít?k eddigi leglátványosabb sikere, bár aligha örülhetnek annak, hogy a technika is láthatóvá vált.

Ugyanakkor a birodalomépítésben érdekelt sajtó üzemeltetése szinte közhely. A véleménysokszín?séget korábban követ? közösségi médiát viszont cenzúrázzák, a nekik nem tetsz? üzeneteket törlik. Ömlik a pénz a civilnek álcázott, de birodalmi célokért dolgozó szervezetekbe. Magába a választás folyamatába is beépítették a

manipulációt. A tiltások ellenére közölték a holland voksolás exit-poll eredményét, és Timmermans f? birodalmi ember fényes gy?zelmét hirdették, noha csak arról volt szó, hogy a két kisebb liberális párt emberei átszavaztak a szoci vezérre. Ha baloldali holland lennék, talán én is ezt tettem volna, hogy er?sítsem egy holland ember er?s bizottsági ambícióit. A brit választásról egy hangnyi exit-poll sem volt, de May pánikszer?en lemondott. ? id?ben tudta az eredményt, hiszen pártjának szavazatszámlálói a szavazókörökben ültek. Mi más volt, ha nem szándékos manipuláció ez a szelektív exit-poll ismertetés?

A birodalomépítést szolgálandó, gondos el?készítés után immár fél évtizede folyik az Európába idegen és ellenséges kultúrák követ?inek milliószámra történ? beáramoltatása, és ehhez az anyagi feltételek biztosítása. (Err?l még a mi Szekeres Imrénk is tudott már 2009-ben.)

Most, a választások után az a kérdés foglalkoztat, mennyit érzékel Európa népe abból, hogy mi folyik körülötte. A hétf? reggel egyrészt örömteli, másrészt kijózanító volt. Örömteli a kormánykoalíció fényes gy?zelme. Annak is örülnünk kell, hogy rajtunk kívül Olaszországban, Franciaországban és Lengyelországban is a nemzetek Európájának hívei kerekedtek felül. Kiábrándító azonban, ahogy az Európai Parlament összetétele ki fog nézni, nagyon hatott a manipuláció. Figyelmeztetésre van ok idehaza is, mert a Gyurcsány-osztag felemelkedése f?ként a vidéknek és a tradicionálisan balos f?városi kerületeknek köszönhet?. Az európai nemzetek ügyét az EP továbbra sem fogja szolgálni – bízni az állam- és kormányf?k tanácsában lehet. Remélhet?en Weber és Timmermans is elbúcsúzhat bizottsági elnöki ambícióitól. A nemzetek Európája kontra egyesült európai államok ügye nem d?lt el, reménykedhetünk, hogy utóbbi kútba esik, f?ként ha a következ? nemzeti választásokon a nemzetiek tovább er?södnek, amire komolyak az esélyek. Közben az EP-ben tovább folyik a terméketlen szócséplés a pénzügyi világhatalom szája íze szerint.

Boros Imre - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló